

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

F Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

calcis addi debet. Fluvialii aut marine tertia.
 Fluvio: aris. depo. sumitur pro abido: ut apud Jofephum. lib. xviii. Nihil interest inter eos an dives fluviatur: an paup. defraudatur.
 Flumen similiter a fluo: pprie est aqua fluvij decurrens: et maior est q̄ rivus. Et flumina dicuntur q̄ perennia sunt: et continue fluunt. Torrentes qui estate siccant. Sed q̄ hoc nomen genitivo iungit capitur. p̄ fluxu seu cursu. Plin. Ne flumini eius rivi esset impedimēto. Hinc flumēna porta romę quę tyberis vibem intrās in sinistra ripę parte relinquit: dicta q̄ Tyberis quę in eam insuperit.
 Fluentum: paruum flumen: siue decursus aque. Hier. in Jofue. Trans flumēna iordanis. Amb. li. bera. Ita q̄ cū tanta de frīs erūpant maximo p̄ fluenta amniū Nilus effuso egyptū stagnās flumine.
 Flumineus a. um. v. a aqua fluminea q̄ ex flumine colli.
 Fluminosus a. um. quod fluminibus abūdet: (gitur. ut regio fluminosa.
 Fluctio: catarrhus dicitur.
 Fluctus a fluo: et est aqua mota in vnum collecta que vnda dici solet.
 Fluctuagus: qui fluctuando vagatur.
 Fluctuosus: vndosus: procellosus: inquietus. Et p̄ trā stationem fluctuans anima dicitur quemadmodum estuans cum ira aut curis aut libidine aliove morbo agitur.
 Fluctuare: iactari: commoveri: in dubio esse: et instar navis fluctib⁹ agitari. Hier. lib. ii. geor. De late fluctuat ois gre renitenti tellus. vñ Fluctuat⁹ p̄ iactato. Plin. Velos diu fluctuata ut prodiū sola motū terre non sentit. Et li. viii. Fluctuatulq̄ similis exanimi. Pro p̄rie p̄o est fluctus. i. vndas facere. Plau. in ru. Ita fluctuare video vehemēter mare. Itē significat sup vndas esse. Plin. li. xxxvj. Lapidē e scyro insula inter grū fluctuare tradit: eundē cominutū mergi.
 Flustrum: status maris cū fluctibus non agitur.
 Fluctuatum adverbū: iactanter solute. Afric. Solo fluctuatum ire ad illum.
 Flute anguille siue murene dicebantur in freto sculo: que grece plore quasi navigabiles dicunt: q̄ in summa aqua mergi nō possunt. Macro. Accerfebatur murene ad piscinas abulq̄ freto sculo. Illa em̄ optime esse cre dunt h̄sertim q̄ grece plore: latine Flure dicuntur: q̄ in summo supernatantes sole torrefactę curuare se posse et in aquā mergere desunt.
 Fluonia. Juno quam mulieres colebant: q̄ sanguinis fluore in conceptu retinere putabatur.

F Ante O

Focus a fouendo: vel a flammis dicit id in quo ignis seruatur vel ipsa ignis fomēta. Quod. li. vj. falso. At focus a flāmis et q̄ fouer omnia dicit. Idē. Thure va cēt argstentq̄ sine igne foci. Tibul. Dū me⁹ assiduo luceat igne focus. Lat. de reru. Folia subdito i foco calido: sub testa coquito: leniter. Ponit etiā quę p̄ priuatis domib⁹ us sicut ara. p̄ templo.
 Foculus diminuti uū: qui etiā circūferat a testa testute trualiter nōmē adeptus. Hel. Tum illa foculū corā rege cū igni appoluit et tres libros ex nouem deurit. Gal. mar. li. j. Cum carbalum quē optimū habebat foculo impositisset subito ignis emicuit.
 Focula dicuntur nutrimenta. Plau. in persā. Nam iam intus ventris sumant focula.
 Foculo as. pe. co. nutritio seu foueo. Nonius. Focula dicta sunt nutrimenta: vñ et foculare dicitur fouere
 Focillus: diminuti. est a foculus: a quo focillo.
 Focillo as. et focillo: deponēs significat nutritio. Car. li. ii. de vi. pa. Sed suū quicq̄ cōmo dū focillat. Hinc cōponit refocillo qd̄ est recreo.

Focarius a. um. qd̄ ad focū p̄tinet. Hier. li. j. Re. Fili as vras faciet sibi vnguentarias et focarias.
 Focale penult. pro. genus ligaminis ad fauces velut fascia quędā collum ambiens: q̄ fauces p̄ringere non sineret et proniciationi cōduceret. Seneca. lib. iij. questionū naturalū. Videbis quāsdā graciles et palliolo focalis circūdatos pallētes et egros. Quin. ti. li. rj. Pallioli sicut fascias quibus crura vestiuntur: et focalia et ligamina auribus sola excusare potest valitudo. Dicitur focale a faucibus a in o mutata. Quidā etiā accipiūt focale pro ferro q̄ ignito crispatur crines. Et sic habet primā cor. cū a foco descendat. Hor. in ser. Fasciolas cubitale focalia: potus ut ille Dicit a collo furtim carpsisse coronas.
 Focaneus palmes dicit: qui in fauce vitis nascitur ve est apud Columellā. lib. v. Videtur inquit focaneus palmes qui solet in bisurco medius preper. Et idcirco eā predicto vocabulo rustici appellant: q̄ inter duo brachia sua se diuidit vitis enatus velut fauces obfider: at vtriusq̄ duramētes alimēta prepit. Et lib. vj. Focaneus est qui inter duo brachia velut in vena de medio nascitur.
 Fodio is. fodi fossum. cauo aro: ut fodere non valeo: mendicare erubescō. Virg. libro. vj. Seu spumātis equi fodere: calcarib⁹ armos. Hinc fouea. Et fodere fodere. Hiero. ad helio. Cerne manus iudicę quas h̄teras: cerne latus romane qd̄ foderas. Quis cōposita sunt Confodio: quod est cauo serio: siue in totum foro. Plau. in aul. Itē apud me confodere bozum iussi. Sal. inter confertissimos incurrit ibiq̄ pugnando confoditur. Confodio circum cauo. Col. lib. iij. Arbores quam deposueris sepius circūfodio. Confodio vide loco suo. Effodio: extra fodio. Plau. in aul. Oculos ego berce lictos imp̄roba effodiam tibi neme obseruare possis fluidum rebum gerā. In fodio intus fodio aut intus planto: pono seu sepelio. Col. lib. iij. Campestris? locus alre duos pedes infodiendus est. Hiero. in gen. Et ille infodit eas subter terebynthū. Virg. li. ii. ge. Ante supinatās aquiloni ostēdere glebas? lectū infodias vitę genus. i. obruas. Confodio valde cauo: rūpo serio p̄foro. Plau. in aul. Ubi parietes perfoderis. Col. lib. rj. Tu grauib⁹ ralsris cūctantia perfode terga. Lat. li. iij. Et tantūmodo latus eius perfoderunt. Hel. li. ii. Quadringenti omnes tum vna perossi gladius aut missilibus operi cadunt. Confodio ante fodio. Plin. lib. xvij. Perfodere scrobes ante si fieri possent: tanto do nec pingui cespere obducantur. Confodio rursus fodio. Plin. Dus marin⁹ in terras scrobes effossa parit oua et rursus obruit tra trigesimo die refossa aperit fertiq̄ i aquā ducit. Suffodio subter cauo. Col. li. ii. Nec suē velim⁹ impasit qm̄ rostro suffodiat et cespites excitet. Transfodio trās: siue vltra ab vno latere ad aliud fodio. Qui. Semino trās fodi vulnere pectus. Et hęc omnia habēt fo. syllabā co. re. p̄.
 Fodico as. penul. cor. idem qd̄ fodio. Luce. lib. iij. tu. Nō est em̄ in potestate fodicitibus eis rebus quas malas opinamur dissimulatio vel oblitio. Horati. Enamur qui fodis latas.
 Fodina pen. pro. locus vbi quid fodi aut aurifodina vbi fodi aurū. Plin. Dodo ex argenti fodinis inimicus omib⁹ animalibus: sed maxime canibus.
 Fecundus a. um. quod fructum facit a faciendo seu ferendo q̄ ferat sit et sepe fructum faciat. Quod. libro. iij. fal. Fede ferens bos est fecundaq̄ dicta ferendo. Hinc etiam fetus nomen habere putant. Interdum sumitur pro abundanti et pleno. Doia. Fecundi calices quem non fecere diserum. Quis contrariū est infecundus non ferat. Hier. li. ii. ge. org. Sponte sua que se tollunt in luminis auris Infecunda quidem

Inde infecunditas pro sterilitate: sicut fecunditas p
 abundantia. Col. Spemumero civitatis nostrae prin
 cipes audio culpantes modo agrosum infecundita
 tem: modo celi per multa iam tempora noxiam frugi
 bus intemperie.
Fecundo as: abundante seu fructiferum facio. Virgi.
 lib. iij. geor. Et viride egypti nigra fecundat arena.
Fetus tus: a ferendo: ut inquit Quidius: seu a fouendo:
 qm̄ r dū in vtero est r postq̄ eductus fetus est a matre
 fouetur. i. calefit. Est autem fetus generale nomen ad
 oia animalia etiā si sint oua. Etiā ad arbores. Virgi.
 lib. j. Geor. Hic segetes illic veniūt felicitis vng. Ar
 borei fetus albitud est fructus: vt poma.
Fetus a um: plenus. Virg. Loca feta furentibus hau
 stris. Et feta mulier dicitur grauida. Idē Mō infueta gra
 ues rētabūt pascua fctas. Idē de partu liberata hoc
 est q̄ pepit: vt fecerat r viridi fctā maioris i antro.
 Fctā autē fuisse lac qd̄ pueris pbebeatur ostendit.
 Col. lib. viij. Hic pecudi nocet estus r h̄cipue fctē q̄
 gelicadio h̄yemis conceptū fecit. Aduius composita
 sunt Conferus. Fetus. Cōferus sus dicebat qui cum
 omni fctū adhibebat ad sacrificiū. Defctus r effctus
 de quibus alibi.
Fctuosus a um: qd̄ est plenus fctū. Hierony. contra Jo
 ui. Appentē iam deforme atq̄ fctuosam synagoge
 typum p̄tulisse. retinet hoc nomen u. quoniam fctus
 est quartē declinationis: sic sumptuosus fructuosus
 luctuosus/actuōsus/questuosus. Que veniūt ab alijs
 declinationibus nō tenent. vt fabulosus dolosus vi
 riosus portentosus r huiusmodi.
Fctura: genitura r parienti tempus. Tar. lib. ij. de re
 rust. Appello fcturā a conceptu ad partum: h̄i enim
 primi pregnationis r extreme fines. Unde r pro ani
 maliū puentu ponitur. Vir. Si fctura gregē supple
 uerit aureus esto. Pl. Optima fctura est post vernū
 equinoctiū. Transfert etiā ad inanimata: vt fcturam
 pratorū. Idem ad opus sumi transfuit: cū in princi
 pio ait. Opus natū apud me proxima fctura licctio/
 re epistola narrare constitui.
Fctifico as: fctum facio pario. Pl. lib. r. Accipitres
 fortius m̄stille gressitant. vnde r fctificus a um.
Fcto as: fctus emitto. Col. li. viij. Circa paludes in qui
 bus plerūq̄ fctant. Aug. lib. v. de ciui. dei. Cur alios
 eligunt dies. accommodatos ponendis vitibus: alios
 pecoribus vel domandis vel admittendis maribus
 quibus equarū vel boum fctent armenta.
Fctus eris: a ferio vt quibusdā placet: cum e. vt o lon
 ga sit qm̄ ferio e. breuē habeat. Hos em̄ fuit antiq̄s
 vt in federe faciendo porca feriretur. Virgi. lib. viij.
 Stabant r celsa firmabāt federe porca: quidā hoc no
 men a facialibus. i. sacerdotibus deriuant: per quos
 sunt federa. Alij a fide: quia in federe interponebat
 fides. Et pprie fctus dicitur par que fit inter dimica
 tes. Accipit etiā qm̄q̄ pro lege: vt apud Virgi. Re
 gemos dedit qui federe certo.
Federo as: pe. cor. fedus facio. Unde federati dicunt
 populi qui federe icto cum populo romano societa
 tem inierunt. Namq̄ inter ciuitates prouinciarum
 alie federato: alie stipēdiarie dicebant.
Fedifragus pe. cor. qui federa frangit.
Fedus a um: qd̄ est deforme. Terentius in Eu. Munc
 ribi videtur fedus: quia illam nō habet. Donitur qm̄
 q̄ pro fctō r crando. Virg. li. viij. Querulusq̄ refugit fe
 da ministerta. Quandoq̄ pro crudeli. Terē. in Eu.
 D facinus fedum. Do. Fedum crudele Ea enim que
 crudelia sunt r nefaria ipsa crudelitate feda r macu
 losa dicit possunt.
Federe polluere inquinare quasi foras edere. i. mani
 festare. Nam feda vel corporis vel animi foras edū
 tur. Cū fedare foras dare. Vir. Impulerat ferro ar

golicas fedare latebras. Lactā. li. v. per metapthorā.
 Sed fortasse nō ipsius viriū sed poete sunt q̄ insignes
 pietate virū iustigni scelere fedanerit. Et fedare lace
 rare cruetare. Sunt qui hoc verbū a fetu deriuari pu
 tent. Quoniam fetuado mares polluant.
Felix a fenus quidam deducunt: conuersione n in l. qua
 si beatus hoc est diues r fenore plenus. Et dicitur q̄
 prosperitatem habet. Virgilius. Quire felices quib
 us est fortuna peracta iam sua. Aliquando dicitur
 qui alios facit esse felices. Idem. Sis felix nostrūq̄
 leues quecūq̄ labores id est prospera r benigna. Ali
 quando comōdū vtile. Dar. Illa manus quondam
 studioz fida meoz. Et felix domino notaq̄ cesaribus
 Aliquando pingue secundus. Unde felices arbores
 que feruntur et fructum ferunt. Huic contrarium est
 infelix: quod quandoq̄ ponitur pro aduerso. Virgi.
 lib. viij. Que potui infelix. i. aduersa troianis. Quan
 doq̄ pro non secundo. Idem. Infelix lotum ac scri
 lee dominant aueng.
Felicitas: prosperitas: cuius contrariū est infelicitas.
 Interdum felicitas ponitur pro dea quā romani ve
 nerabātur. Aug. lib. iij. de ciuita. dei. Quid felicitas
 dea est: eadem accepit: aram meruit: sacra ei congrua
 perfoluta sunt.
Felicio: felicem facio. Cuius contrarium est infelicio.
 qd̄ est destruo q̄ tam de diuitijs q̄ de homine dicit.
 Plau. in penu. Dū illū infelicitent omnes.
Femina e. mulier a fero as. Hinc femineus a um. r Fe
 mininus a um. Diminutiua Femella: feminella: r fe
 minula. A femina etiā fit Effemino.
Fenus ois vsura dicitur a fetu. Nihil enī aliud est fe
 nus q̄ fetus hoc est partus pecunie. Quidā tamen a
 fundo: quod cum o. non u. apud antiquos scribebat
 q̄ prouentus sit ex naturali terre fructu. postea vero
 ad vsuram translatum quasi pecunia per se fructum
 producat sicut terra. Hinc vsura voraz audimaz in
 tempore. Plau. in Ast. Nam si mutuo non poterō:
 certū est accipiā sumā fenore.
Fenusculum: diminutiuum. Plautus Ad danistam ad
 deres fenusculum.
Fenebre penul. ad placitum: qd̄ ad fenus pertinet: vt
 lex fenebris de credita pecunia. Si quidez crediti nū
 mi alios pariunt.
Fenero as penul. cor. cū actō: r fenero: cum datiuo idē
 significat que tam pro dante q̄ accipiente sumuntur.
 Quod est contra Laurentium valla. Hiero. in Eccle
 siastico. Qui facit misericordiam feneratur proximo
 suo. Et postea. Fenerare proximo tuo in tempore ne
 cessitatus illius. Cicero. Et em̄ benefici liberalitēq̄ se
 mus non vt erigamus gratiam: neq̄ em̄ beneficiū fe
 neramur sed natura propensi ad liberalitātē sumus:
 id est fenoz damus. Dar. Hec sapit: hec om̄is fene
 rat vna deos. Augusti. in psal. interpretatione. Audi
 scripturam quomodo feneres dñm: fenerat dñm qui
 miseretur pauperis.
Fenero: cum ablatiuo significat ad vsuram accipio: vt
 est apud li. digesto. rxi. Si autē aliquis coruz volue
 rit vendere partē suam vel fenerari super eam pote
 statem habeat vendere coheredi suo: et fenerari ab
 eo. Res fenerata q̄ ad fenus tradita est.
Fenerato: q̄ dat ad fenus: grece danista vocat.
Feneratus. tus. Idem quod feneratio: id est mutatio
 ad vsuram
Feneraticius a um quod datum est fenoz: vel quod ad
 fenus pertinet. Feneraticia pecunia que ex vsuris col
 lecta est.
Fenum dictum est q̄ sine cura fenus pbebat: vel q̄ h̄r
 be eedem manentes quotannis nouas pariat. Hinc
 Fenile pro loco in quo feruatur fenum.
Fenus a um: quod ex fenore factum est. Aug. libro. iij. a

con. Popularis glorie sectantes inianitat: vsq; ad
theatricos plausus & contentiosa certamina et ago-
nem coronari fenearu.
Fenarius a um: quod ad fenū pertinet: vt falces fenarie
quibus fenū secamus: que apse sunt.
Fenisey cis: qui fenū secat. Plinius lib. xviii. Igitur cor-
nu propter oleum ad crus ligato fenisey incedebat.
Idem feniseca g. penul. cor. qui fenarij falces fe-
num in pratis secat. Col. lib. ii. Ita necubi ferramen-
tum feniseis posse offendere. Var. lib. i. de re rusti.
Herba in pratis ad speciem fenisece nata non modo
non euellenda in nutrimento: sed etiam non calcanda.
Idem non multo post. Siatienda prata. i. falces
consecranda que fenisece pterierat.
Feniseia ipsa semine secto & veluti mellis feni. Idem in eo-
dem. Nec primo anno rigari nec pasci ante secunda
fenisecia ne herbe vellant: obrutiq; hebetent.
Feniculū a fenore vt quidā existimant: quasi paruū fe-
nus: q; semen terre mandatum magno fenore reddat
fructum. Hecā Parathion vocant: oculoꝝ clarita-
ti mire cofert: angues p hyemē mēbrana corpori ob-
ducta feniculi cibo impedimentū illud euunt: quod
Senecus & Aernatio appellat.
Fereo es: male oleo. Fetidus male oleo. fero: malus
odor. Plautus in Aſina. Dicamabo an feret anima
vrozis tuꝝ.

F Ante O

Folium greci φυλλον dicit. Sed ideo per simplex l.
scribitur quia antiqui non geminabant consonantes.
Est autē foliū quod in libris ponitur a palmarū folijs
in quibus olim scribi solebant: & greca voce pbilura
appellat. Cuius extremitas margo dicitur: & pagina
vtrag pars folij. Nam foliū duas paginas habet.
Aereres etiā quarundā arborū libris: hoc est cortici-
bus scribere solebat. Ex quo libri & per diminutionē
libelli: & codices a codice qui et caudex vocat ex quo
cortex extrahitur. Hinc componunt Trifoliū quinq;
foliū: grece pentaphyllū. Latifolium quod dicitur la-
ta folia. Billefoliū grece Dirosphyton herba & hu-
iustmodi multa.
Foliatus a um: quod habet folia. Unde foliatū vngue-
tum preciosum: dicitur vnguentū nardinū a nardi fo-
lio quo confectum est. Hoc Plinius scribit constare
omphatio balanino iūco nardo amomo myrriba bal-
samo. Plau. in Eur. greca dictione signare voluit:
cū dicit. Tu peralio. Peralio em grece vocat foliū
Foleacea a um: qd ex folijs factū est. Pl. libro. xviii.
Daucis foliacea & lata vt Atriplici sunt femina.
Follis masculini generis Instrumentū quo atrahitur
ventus atq; emittitur ad ignē excitandū. Vir. li. viii.
Alij ventosis follibus auras accipiunt redduntq;
His venit ferrariꝝ argentariꝝ officinꝝ. Tristur &
coqui sed paruulis ne opus sit ignem insufflare buc-
cis. Qd qui faciūt Suffitiores vocant. Prim⁹ Ana-
charis pbilosophus folles ignis excitatores inue-
nit: vt refert Strā. lib. vi. Et follis siue folliculus dicitur
vter. i. pellis flaua plena Lini. lib. ix. Eques folliculis
in castra frumētū veberet. Ibi accipe videt p saccu-
lis & crumenis. Rurius follis pilei genus ex pelle at-
q; inflatione factū & pugno reddit a flatu nomen ha-
bēs siue q; veteres follē pellē dicebāt & p diminutionē
folliculū. Var. Ire. pcul iuuenes mitis mihi conue-
nit etas folle decet pueros ludere folle senes. Suet.
in Aug. in diminutiua forma dicit sperantq; pilam
a folliculo cū pila sit illa puſtilla: folliculus sit illa ven-
tu tumescens. Post bella ciuilia ad pilam primo fol-
liculūq; transit. Quoniā vero follis pugno percussit
pugillatorius follis quandoq; vocat. Plau. Exrem-
plo hercle ego te follē pugillatorium faciam: & pen-

tem cursabo pugnis periturissime.
Folliculus: cum sit diminutiua a follis: ponitur tamen
quandoq; pro vulua. Nam vt Plini⁹ inquit antea
vulua vocabatur. Quandoq; pro theca frumētū vel
lini vel cuiuslibet alterius rei: que grani cōmet inuo-
lucū. Unde apud Erodū legimus linū cū iam follicu-
los germinaret. Quandoq; p corpoꝝ. Lucil. li. xxvj.
Et quo folliculo nūc sum indutus nō quoco.
Folliculare: pars remi que folliculo recta ē. A quo vit-
ta follicularis dicta est.
Fomes itis: a fouēdo: hoc est nutriendo ignem dicitur.
Est em assula ex arborē excussa dum ceditur. Poni-
tur et pro omni materia sicca in qua facile ignis inflāma-
tur. Vir. Ac primū silicis scintillam excudit ab acies
Succipitq; ignem folijs atq; arida circū. Murrinē-
ta dicit: rapuntq; in fomite flāmā. Per translationē
fomes dicitur quicquid excitat nos & accendit ad ali-
quid agendum. Hel. Fomitē esse quendā dicens &
incitabulum ingenijs virtutiq; si mens & corpus ho-
minis vino flagraret.
Fomentū similiter a fouendo: id est calefaciēdo vel nu-
triendo. Unde fomenta dicuntur applicationes pu-
rū calidarū seu humidarū ad partes corporis lesas &
medendi gratia que & forus appellantur. Pl. Deo-
ctura eoz coeliacos iuuat portione & foru.
Fons a fundēdo q; inde fundat aquā: tam masculini q;
feminini generis. Inter fontē & puteꝝ hoc interesse
Augu. putat q; omnis puteus fons: nō ois fons pu-
teus. Sibi em de terra aqua manat & se vlti pōet hau-
rientibus fons dicitur. Sicut aut in alto & in p̄fundo sit
ita puteus vocatur vt fontis nomen non amittat: gre-
ce fons πηνη και κρηνη λευγα vnde pagus si-
mul positꝝ villē id est rusticāq; domus plures nomē
accepit: q; circa fontes hęc ponentur.
Fonticulus diminutiua paruus fons: a quo Fonticel-
lus. Pl. Abicāq; moueris humā fonticuli scateat.
Fontanus a um: qd ex fonte est: vt aqua fontana. Pl.
Fontanꝝ aque cyathos duos. Aug. libro. ii. de ciui-
dei. Sub hoc tōꝝ deoz p̄fudio quos numerare q̄
potest. Numera idigenas & alienigenas cęlestes q̄
restres infernos marmos fontanos fluuiales.
Fontinalis: fontū sacra. Fontinalis porta vrbis romę
ob propinquitatē scaturientium fontiu. Eadem La-
pena vocabatur. Inue. Substitit ad veteres arcus
madidāq; capenā. Lini. Rediles alteram porticum
ad portam fontinalem ad martis aram qua in cam-
pos iter esset perdurare.
Forago. penultima p̄ducta a ferēdo flum: quod a ter-
triciabus fertur: vt diurnū opus distinguat. Quis & a
forando etiā dici posse videatur.
Foro as: penetrō quasi foras do. Col. lib. vj. Amygda-
la si parum ferax erit: forata arborē lapidem adūcito
& ita libū arboris inolecere sinito. Hinc cōponitur
Perforo pe. cor. qd est multū foro. Idem lib. v. Sed
aliud est ferramētū quo priores vitē p̄forabāt. Lini.
Tna tñ p̄forata naui. In foro. de quo alibi.
Foramen pe. pdu. quasi diminutiua a foribus.
Silen. li. iiii. hist. Neq; porta neq; foramen erat quo
posset eruptio fieri.
Foratus us: idem qd foramen. Lactā. lib. de opi. De
loꝝ orbes concavis foraminibus cōcluse: a quo fora-
tu fronte nominatā Varro existimauit.
Forum neutri generis a ferēdo dicitur: q; controuersie
et res venales illuc ferantur. Et quattuor modis di-
citur. Primo negociationis locus: quo venalia ferū-
tur: vt forum iulij: forū flāminiū: forū Sempromium
ab eozum nominibus qui ea fora custodienda cura-
runt. Quod etiam in vrbis & locis priuatis & in agris
fieri solet & vbi res multe varieg venduntur. Unde
forum boarium: in quo boues venduntur: forum hoz